3. ผลการศึกษา

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการหลั่งน้ำหวานและความถี่ในการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุด

เหรียง

ดอกเหรียงเริ่มมีน้ำหวานที่เวลาประมาณ 19.00 น. และเริ่มมีการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่เวลาประมาณ 19.30 น.ของทุกวัน โดยมีเปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนสูงสุดที่ช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. (mean ± SE = 36.20 ± 2.49 %, n = 30 ดอก, 3 ต้น) (K – W test, d.f. = 8, $P < 0.001$) ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่ดอกเหรียงมีอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดในรอบคืน (ภาพที่ 4) คือ ช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. โดยอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดที่เวลา 20.00น. (mean ± SE = 3.34 ± 1.17 มล./ชม.) ไม่มีความแตกต่างกับที่เวลา 21.00 น. (mean ± SE = 3.21 ± 1.45 มล./ชม.) (n = 30 ดอก, 3 ต้น) อย่างมีนัยสำคัญ (Wilcoxon signed - rank test, $P = 0.559$) และไม่พบการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดหลังเวลา 03.00 น. ปริมาณน้ำหวานโดยเฉลี่ยตลอดทั้งคืน 12.47 ± 3.55 มล./ดอก และพบการเข้ามาเยือนเฉลี่ย 112 ครั้ง/ดอก/คืน (45 – 189 ครั้ง/ดอก/คืน)

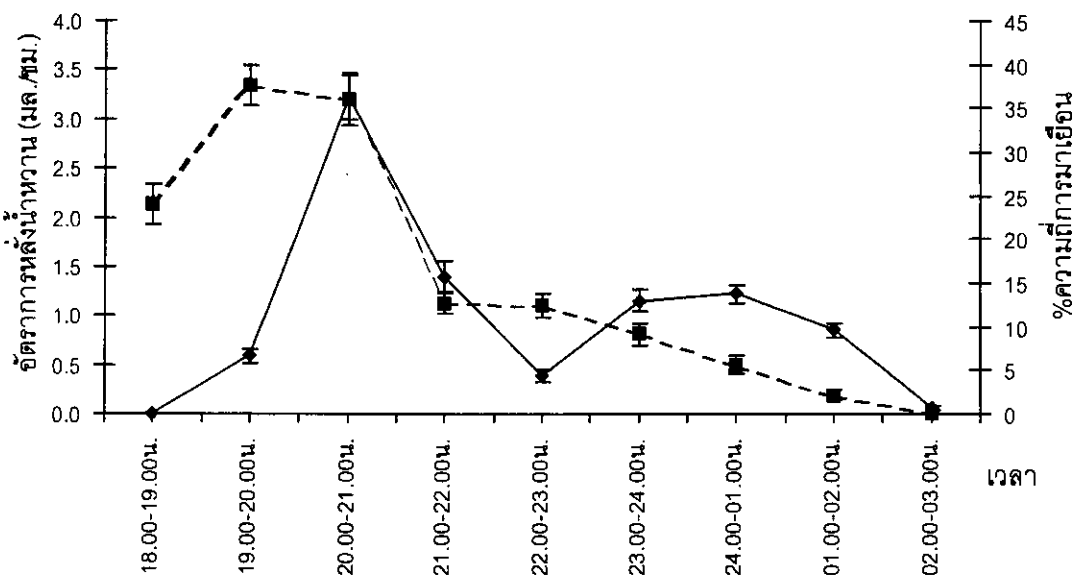

ภาพที่ 4. อัตราการหลั่งน้ำหวาน (มล./ชม. ± SE) ของดอกเหรียง (เส้นประ) เปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกเหรียง (เส้นทึบ) ในแต่ละช่วงเวลา

นุ่น

ดอกนุ่นเริ่มมีน้ำหวานที่เวลาประมาณ 19.00 น. และเริ่มมีการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่เวลาประมาณ 20.00 น.ของทุกวัน โดยมีเปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนสูงสุด 2 ช่วงเวลาในรอบคืนคือที่ช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. (mean ± SE = 23.75 ± 1.97 %) และช่วงเวลา 23.00 - 24.00 น. (mean ± SE = 19.95 ± 2.33%) (n = 36 ช่อดอก, 3 ต้น) ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (Mann - Whitney U test, $P = 0.187$) ซึ่งช่วงเวลาที่มีความถี่การมาเยือนสูงสุดครั้งแรกในรอบคืนอยู่ในช่วงเวลาที่ดอกนุ่นมีอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดในรอบคืน (ภาพที่ 5) คือ ช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. โดยอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดที่เวลา 20.00น. (mean ± SE = 0.11 ± 0.004 มล./ซม.) ไม่มีความแตกต่างกับที่เวลา 21.00 น. (mean ± SE = 0.10 ± 0.002 มล./ซม.) (n = 47 ดอก, 3 ต้น) อย่างมีนัยสำคัญ (Wilcoxon signed - rank test, $P = 0.064$) และหลังจากผ่านช่วงเวลาที่มีความถี่การมาเยือนสูงสุดครั้งที่สองในรอบคืน ความถี่การมาเยือนจะลดลงและไม่พบการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดหลังเวลา 03.00 น. เช่นเดียวกับน้ำหวานจะหยุดหลั่งที่เวลา 03.00 น. ปริมาณน้ำหวานโดยเฉลี่ยตลอดทั้งคืน 0.59 ± 0.08 มล./ดอก และพบการเข้ามาเยือนเฉลี่ย 87 ครั้ง/ช่อดอก/คืน (23 – 143 ครั้ง/ช่อดอก/คืน)

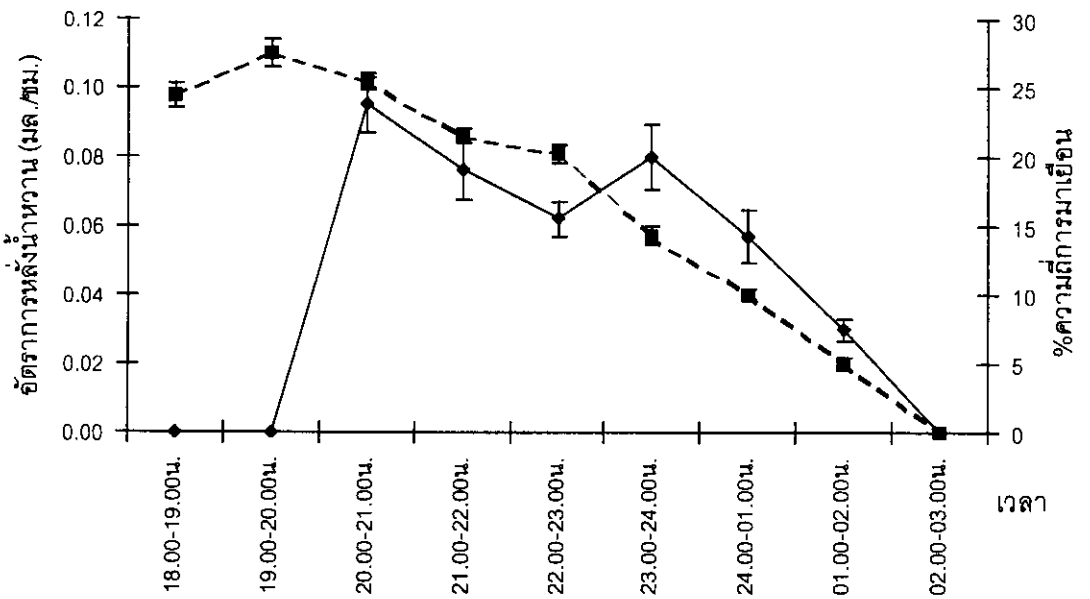

ภาพที่ 5. อัตราการหลั่งน้ำหวาน (มล./ซม. ± SE) ของดอกนุ่น (เส้นประ) เปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกนุ่น (เส้นทึบ) ในแต่ละช่วงเวลา

สะตอ

ดอกสะตอเริ่มมีน้ำหวานที่เวลาประมาณ 19.00 น. และเริ่มมีการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่เวลาประมาณ 20.00 น.ของทุกวัน โดยมีเปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนสูงสุดที่ช่วงเวลา 21.00 - 22.00 น. (mean ± SE = 19.85 ± 0.92 %) ซึ่งไม่แตกต่างกับช่วงเวลา 22.00 - 23.00 น. (mean ± SE = 19.20 ± 1.01%) (n = 30 ดอก, 3 ต้น) (Mann - Whitney U test, $P = 0.595$) อย่างมีนัยสำคัญ ช่วงเวลาที่มีความถี่สูงสุดในการมาเยือนอยู่ในช่วงเวลาเดียวกับที่ดอกสะตอมีอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดในรอบคืน (ภาพที่ 6) คือช่วงเวลา 20.00 - 23.00 น. โดยอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดที่เวลา 21.00 น. (mean ± SE = 1.06 ± 0.11 มล./ชม.) ไม่มีความแตกต่างกับที่เวลา 20.00 น., 22.00 น. และ 23.00 น. (mean ± SE = 0.95 ± 0.10 มล./ชม., mean ± SE = 1.03 ± 0.10 มล./ชม. และ mean ± SE = 0.99 ± 0.10 มล./ชม. ตามลำดับ) (n = 15 ดอก, 3 ต้น) อย่างมีนัยสำคัญ (Wilcoxon signed - rank test, $P = 0.198$, $P = 0.550$ และ $P = 0.320$ ตามลำดับ) และไม่พบการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดหลังเวลา 03.00 น. ปริมาณน้ำหวานโดยเฉลี่ยตลอดทั้งคืน 4.98 ± 0.41 มล./ดอก และพบการเข้ามาเยือนเฉลี่ย 98 ครั้ง/ดอก/คืน (56 – 125 ครั้ง/ดอก/คืน)

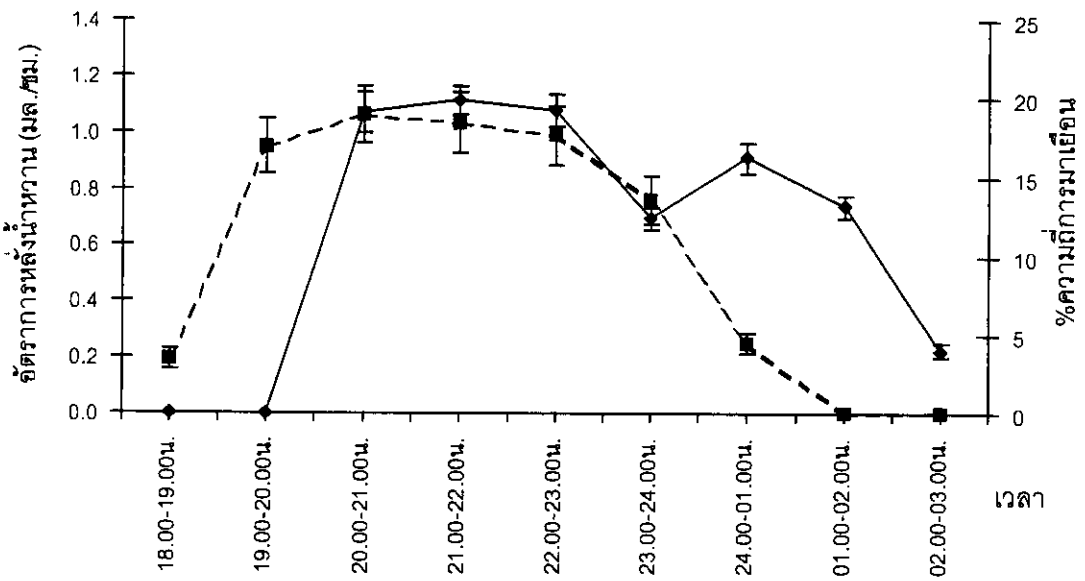

ภาพที่ 6. อัตราการหลั่งน้ำหวาน (มล./ชม. ± SE) ของดอกสะตอ (เส้นประ) เปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกสะตอ (เส้นทึบ) ในแต่ละช่วงเวลา

เพกา

เริ่มวัดน้ำหวานดอกเพกาที่เวลา 19.00 น. (กลีบดอกเริ่มบาน) แต่ไม่ใช่อัตราการหลั่งน้ำหวานที่เวลา 19.00 น. (ดูในอภิปรายผล) ค้างคาวเล็บกุดเริ่มมาเยือนดอกเพกาที่เวลาประมาณ 19.15 น. ของทุกวัน โดยมีเปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนสูงสุดที่ช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. (mean ± SE = 27.56 ± 2.60 %, n = 39 ดอก, 3 ต้น) (K – W test, d.f. = 7, $P < 0.001$) ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ดอกเพกามีอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดคือช่วงเวลา 20.00 - 22.00 น. โดยอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุดที่เวลา 21.00 น. (mean ± SE = 0.61 ± 0.04 มล./ชม.) ไม่มีความแตกต่างกับที่เวลา 20.00 น. และ 22.00 น. (mean ± SE = 0.57 ± 0.04 มล./ชม. และ mean ± SE = 0.52 ± 0.02 มล./ชม. ตามลำดับ) (n = 15 ดอก, 3 ต้น) อย่างมีนัยสำคัญ (Wilcoxon signed - rank test, $P = 0.675$ และ $P = 0.162$ ตามลำดับ) หลังจากนั้นความถี่การมาเยือนก็ลดลงตามอัตราการหลั่งน้ำหวาน (ภาพที่ 7) และไม่พบการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดหลังจากกลีบดอกเพการ่วงที่เวลาประมาณ 01.30 – 02.00 น. ปริมาณน้ำหวานโดยเฉลี่ยตลอด ทั้งคืน 3.37 ± 0.12 มล./ดอก และพบการเข้ามาเยือนเฉลี่ย 81 ครั้ง/ดอก/คืน (35 – 186 ครั้ง/ดอก/คืน)

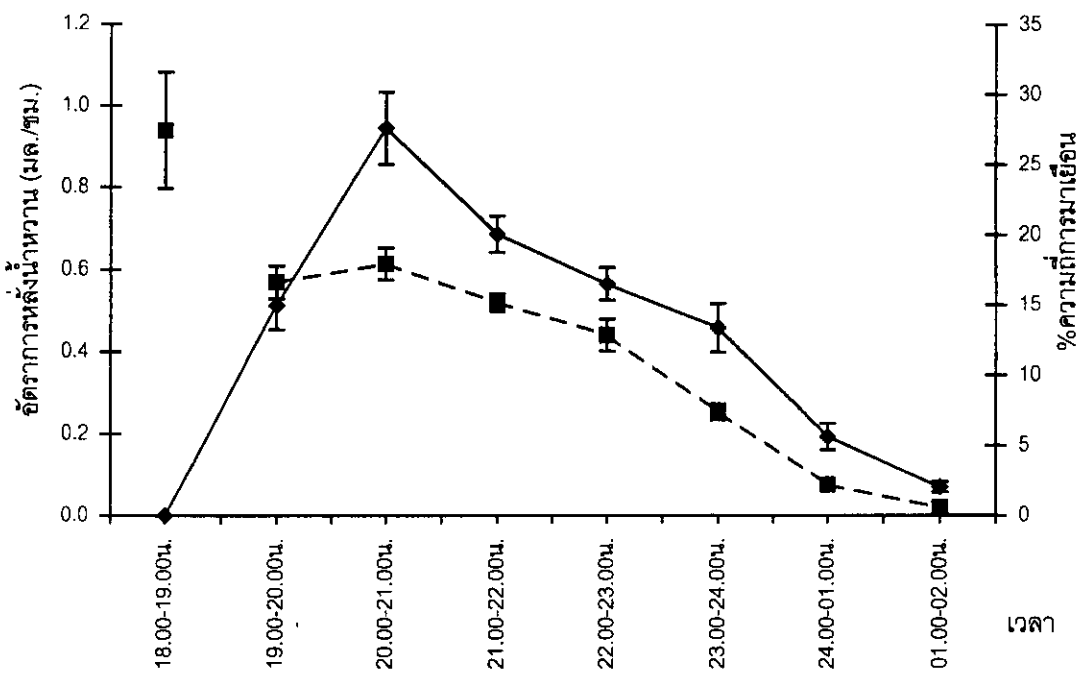

ภาพที่ 7. อัตราการหลั่งน้ำหวาน (มล./ชม. ± SE) ของดอกเพกา (เส้นประ) เปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกเพกา (เส้นทึบ) ในแต่ละช่วงเวลา

กล้วย

เริ่มวัดน้ำหวานดอกกล้วยที่เวลา 19.00 น.และเริ่มมีการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่เวลาประมาณ 19.30 น.ของทุกวัน โดยมีเปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนสูงสุดที่ช่วงเวลา 22.00 - 23.00 น. (mean ± SE = 58.89 ± 7.97 %, n = 30 ช่อดอก, 3 ต้น) (K – W test, d.f. = 5, $P <$ 0.001) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดอกกล้วยมีอัตราการหลั่งน้ำหวานต่ำสุดในรอบคืน (ภาพที่ 8) คือช่วงเวลา 22.00 – 24.00 น. ในทางตรงกันข้าม ที่เวลา 20.00 น. ซึ่งดอกกล้วยมีอัตราการหลั่งน้ำหวานสูงสุด (mean ± SE = 0.50 ± 0.03 มล./ชม., n = 64 ดอก, 8 ปลี, 4 ต้น) แต่มีความถี่การเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดน้อย และหลังจากผ่านช่วงเวลาที่มีความถี่การมาเยือนสูงสุดในรอบคืน ความถี่การมาเยือนจะลดลงอย่างรวดเร็วและไม่พบการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดหลังเวลา 24.00 น. ปริมาณน้ำหวานโดยเฉลี่ยตลอดทั้งคืน 1.02 ± 0.03 มล./ดอก และพบการเข้ามาเยือนเฉลี่ย 38 ครั้ง/ช่อดอก/คืน (22 – 52 ครั้ง/ช่อดอก/คืน)

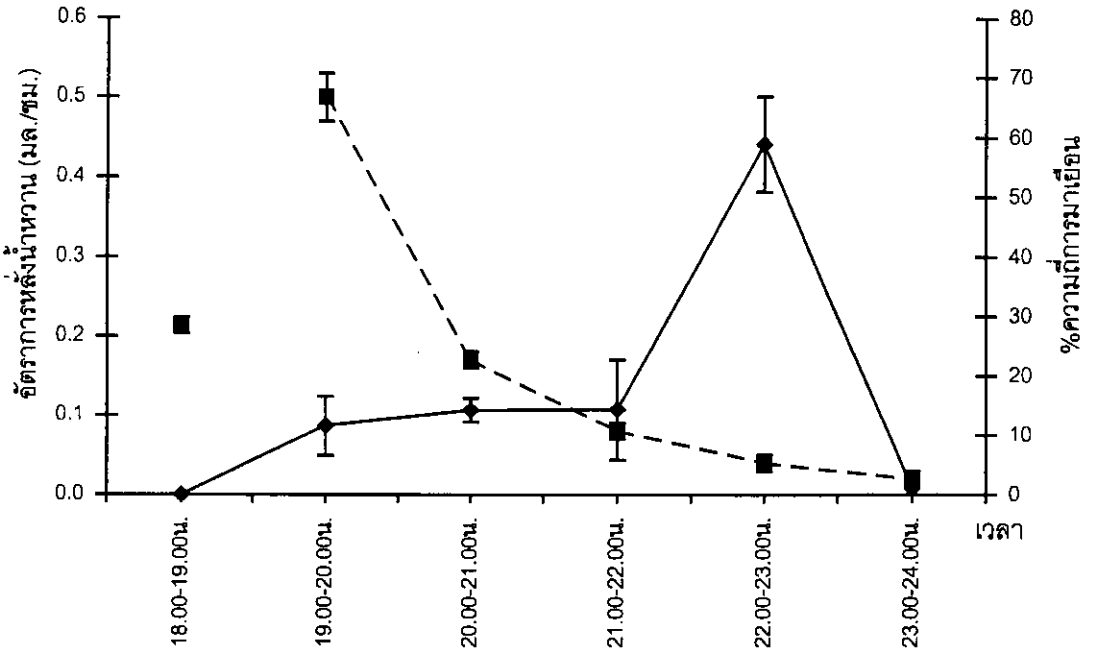

ภาพที่ 8. อัตราการหลั่งน้ำหวาน (มล./ชม. ± SE) ของดอกกล้วย (เส้นประ) เปอร์เซ็นต์ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกกล้วย (เส้นทึบ) ในแต่ละช่วงเวลา

เมื่อนำผลการศึกษาอัตราการหลั่งน้ำหวานกับความถี่ในการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดมาหาความสัมพันธ์โดยการทดสอบสหสัมพันธ์พบว่า

ความถี่ในการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดมีความ**สัมพันธ์มาก**กับอัตราการหลั่งน้ำหวานของดอกเพกา ดอกเหรียง (r = 0.719, P = 0.044) และดอกสะตอ (r = 0.780, P = 0.038)

ความถี่ในการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดมีความ**สัมพันธ์ปานกลาง**กับอัตราการหลั่งน้ำหวานมากของดอกนุ่น (r = 0.574, P = 0.137)

ความถี่ในการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดมีความ**สัมพันธ์น้อย**กับอัตราการหลั่งน้ำหวานของดอกเพกา (r = 0.197, P = 0.640)

ความถี่ในการมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดมีความ**สัมพันธ์แบบผกผัน**กับอัตราการหลั่งน้ำหวานของดอกกล้วย (r = -0.321, P = 0.535)

(2) **รูปแบบการเข้ามาเยือนในรอบคืนของค้างคาวเล็บกุด**

จากการเฝ้าสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดในพืชทั้ง 5 ชนิดนี้ สามารถจำแนกรูปแบบการเข้ามาเยือนได้เป็น 2 รูปแบบด้วยกัน คือ แบบต่อเนื่อง และแบบไม่ต่อเนื่อง

คำจำกัดความของรูปแบบการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดแบบต่อเนื่อง คือ พฤติกรรมการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดเพื่อกินน้ำหวานจากดอกพืชชนิดนั้นๆที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ไม่มีช่วงเวลาใด (ภายในเวลา 10 นาที) ในรอบคืนที่จะไม่พบการมาเยือนเลย

คำจำกัดความของรูปแบบการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดแบบไม่ต่อเนื่อง คือ พฤติกรรมการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดเพื่อกินน้ำหวานจากดอกพืชชนิดนั้นๆที่เกิดขึ้นและหายไปเป็นช่วงๆ โดยมักพบเห็นการเข้ามาเยือนที่ต้นพืชชนิดนั้นๆเป็นกลุ่ม และหายไปพร้อมกันทั้งกลุ่ม ช่วงเวลาที่หายไปแล้วกับมาอีกครั้งการนานกว่า 15 นาที การพิจารณารูปแบบการเข้ามาเยือนจะเริ่มตั้งแต่พบการเข้ามาเยือนเป็นครั้งแรกต่อเนื่องไปตลอดจนกระทั่งตัวสุดท้ายที่เข้ามาเยือนจากไปนานกว่า 1 ชั่วโมง ถือว่าสิ้นสุดรูปแบบการเข้ามาเยือนภายในรอบคืน

ในการศึกษาครั้งนี้ รูปแบบการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดแบบต่อเนื่องพบได้ที่ต้นเหรียง (ภาพที่ 9) สะตอ (ภาพที่ 10) และเพกา (ภาพที่ 11) ส่วนรูปแบบการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดแบบไม่ต่อเนื่องพบได้ที่ต้นนุ่น (ภาพที่ 12) และกล้วย (ภาพที่ 13) ซึ่งเมื่อนำข้อมูลดิบจากการบันทึกความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกพืชชนิดดังกล่าวมาจัดทำในรูปกราฟแท่ง จะสามารถแยกแยะรูปแบบดังกล่าวได้อย่างชัดเจน

รูปแบบการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดแบบต่อเนื่อง

เหรียง

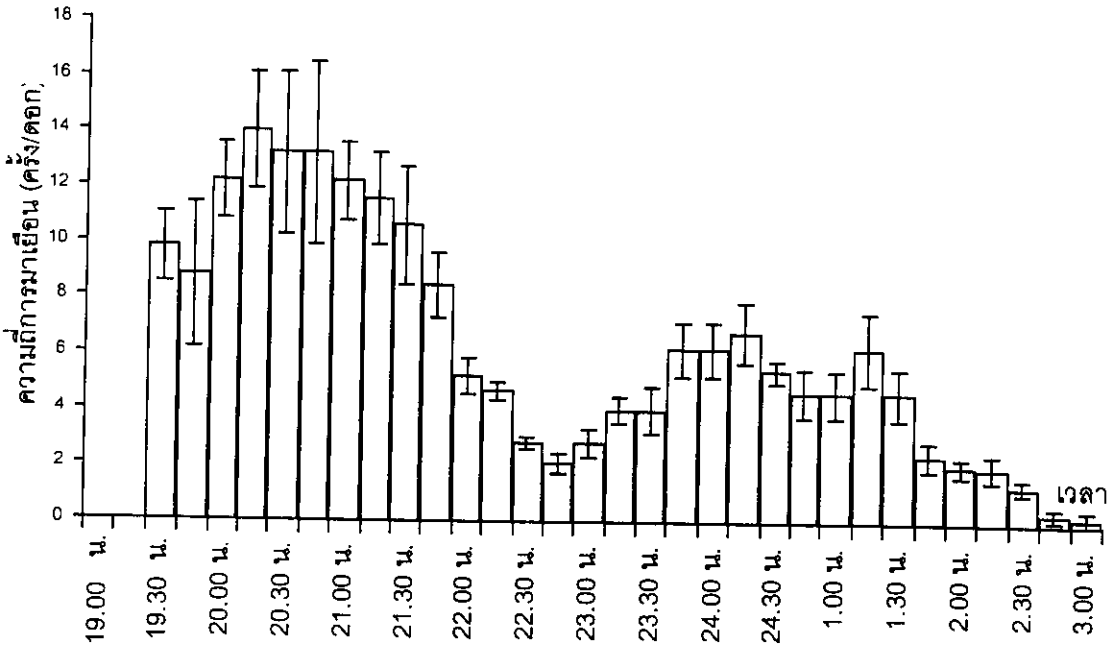

ภาพที่ 9. ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกเหรียง (ครั้ง/ดอก) ในช่วงเวลาต่างๆในรอบคืน (n = 6 คืน, 3 ต้น)

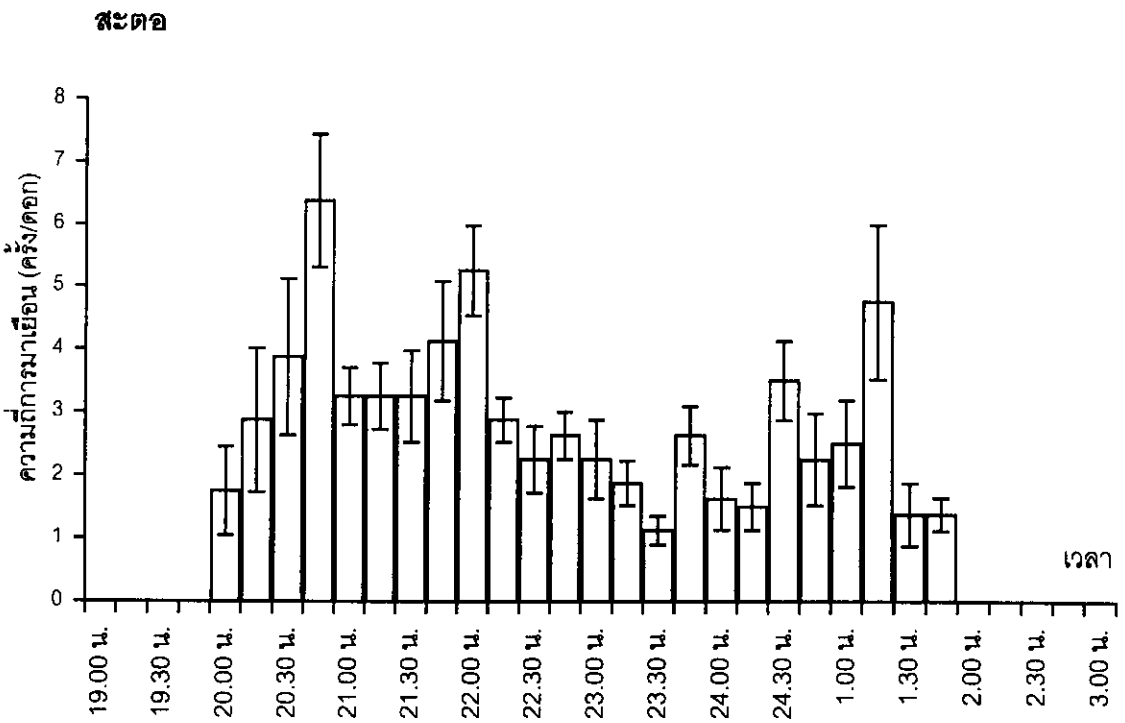

ภาพที่ 10. ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกสะตอ (ครั้ง/ดอก) ในช่วงเวลาต่างๆในรอบคืน (n = 6 คืน, 3 ต้น)

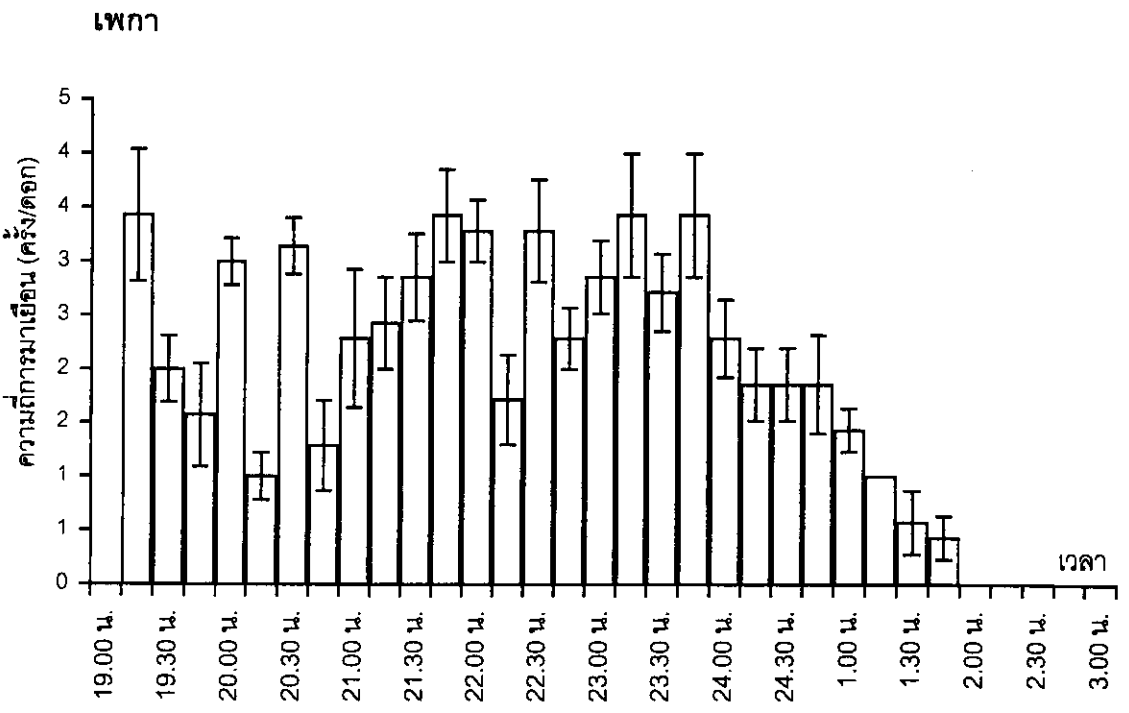

ภาพที่ 11. ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกเพกา (ครั้ง/ดอก) ในช่วงเวลาต่างๆในรอบคืน (n = 6 คืน, 3 ต้น)

รูปแบบการเข้ามาเยือนของค้างคาวเล็บกุดแบบไม่ต่อเนื่อง

นุ่น

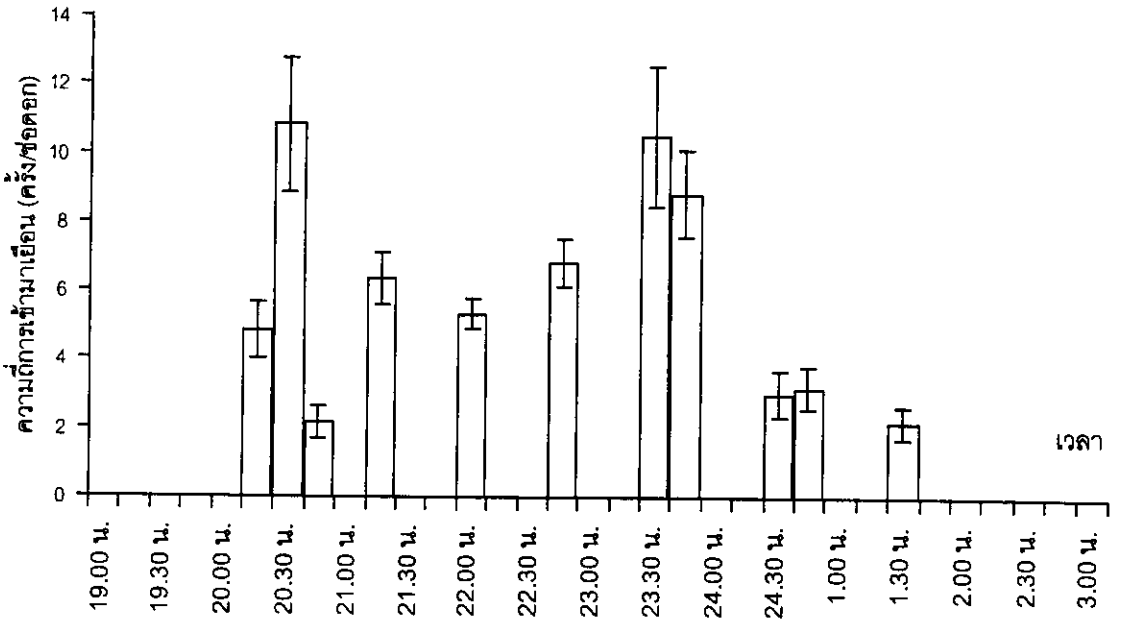

ภาพที่ 12. ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกนุ่น (ครั้ง/ช่อดอก) ในช่วงเวลาต่างๆในรอบคืน (n = 6 คืน, 3 ต้น)

กล้วย

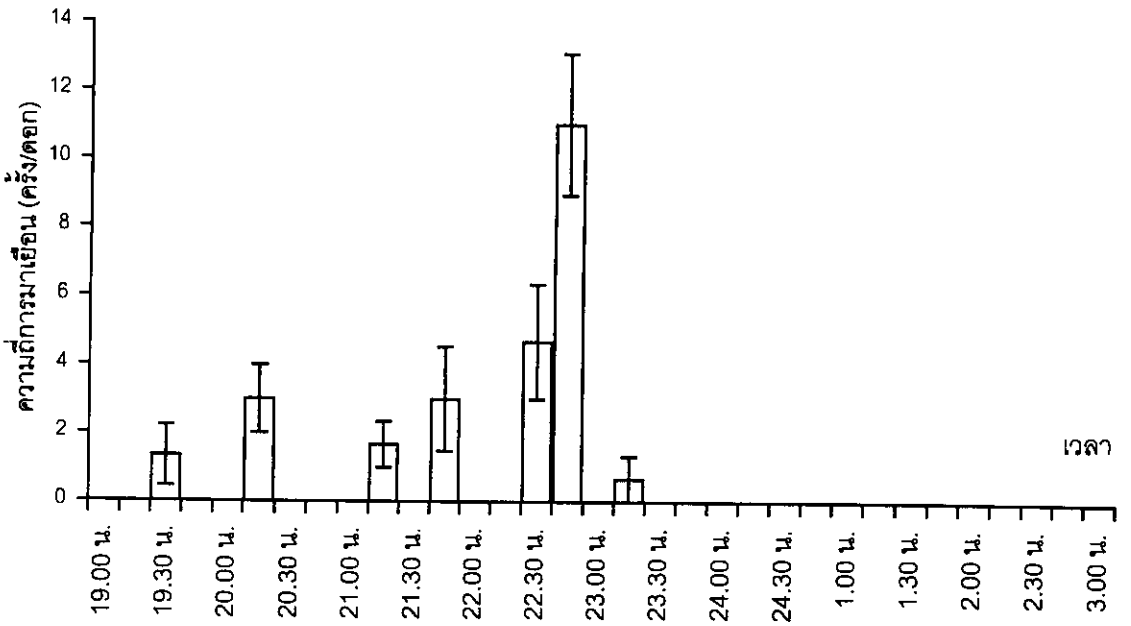

ภาพที่ 13. ความถี่การมาเยือนของค้างคาวเล็บกุดที่ดอกกล้วย (ครั้ง/ช่อดอก) ในช่วงเวลาต่างๆในรอบคืน (n = 6 คืน, 3 ต้น)

(3) การศึกษาความแตกต่างของช่วงเวลาการเข้ามาเยือนระหว่างค้างคาวเล็บกุดเพศผู้และเพศเมีย (รวมถึงความแตกต่างของภาวะสืบพันธุ์ของเพศเมีย)

จากความพยายามในการจับค้างคาวที่มาเยือนดอกเพกาเป็นเวลา 5 คืน ไม่สามารถจับได้เลย เนื่องจากค้างคาวที่มาเยือนดอกเพกา มีเส้นทางการบินในระดับสูงและไม่แน่นอน และต้นเพกาที่ศึกษานั้นขึ้นอยู่ในที่โล่งทั้ง 3 ต้น ดังนั้นการตั้งตาข่ายในระดับความสูงนั้น จึงอาจจะเป็นที่สังเกตของค้างคาวได้ง่าย จึงทำให้ไม่สามารถจับได้ และไม่สามารถจับค้างคาวที่มาเยือนดอกเหรียงได้เนื่องจากมีเวลาในการศึกษาน้อยเพราะช่วงฤดูออกดอกของเหรียงปี 2547 นั้นสั้นมากคือเพียง 1 เดือนเท่านั้น ผู้ทำการศึกษาไม่สามารถเก็บข้อมูลส่วนนี้ได้ทัน แต่อย่างไรก็ตามมีข้อมูลการจับค้างคาวจากต้นสะตอ เพราะสะตอก็สามารถจัดอยู่ในกลุ่มพืช Mass flowering ได้เช่นกัน ประกอบกับเป็นพืชที่อยู่ในสกุลเดียวกันกับเหรียง จึงมีรูปร่างและขนาดดอกเหมือนกัน

จากการจับค้างคาวที่ต้นนุ่น ต้นสะตอ และต้นกล้วย ขณะที่อยู่ในช่วงฤดูกาลออกดอก เมื่อนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของสัดส่วนเพศของค้างคาวเล็บกุดที่เข้ามาเยือนดอกพืชแต่ละชนิด (x^2 = 18.06, df. = 2, P<0.001) โดยค้างคาวเล็บกุดเพศเมียจะเป็นกลุ่มที่พบมากที่สุดที่เข้ามากินน้ำหวานจากดอกนุ่นและดอกสะตอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค้างคาวเพศเมียที่อยู่ในภาวะสืบพันธุ์ และพบค้างคาวเล็บกุดเพศผู้เต็มวัยมากกว่าค้างคาวเพศเมียที่เข้ามากินน้ำหวานจากดอกกล้วย (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1. ความแตกต่างของช่วงเวลาการเข้ามาเยือนระหว่างค้างคาวเล็บกุดเพศผู้และเพศเมีย (รวมถึงความแตกต่างของภาวะสืบพันธุ์ของเพศเมีย) ที่ต้นนุ่น (5 คืน) ต้นสะตอ (5 คืน) และต้นกล้วย (5 คืน)

พืช\ค้างคาวเล็บกุด	เพศผู้		เพศเมีย		
	วัยอ่อน	เต็มวัย	วัยอ่อน	ไม่อยู่ในภาวะสืบพันธุ์	อยู่ในภาวะสืบพันธุ์
นุ่น	1	2	3	1	10
สะตอ	0	2	3	0	9
กล้วย	1	10	1	0	1

ผลการวิเคราะห์หาปริมาณสารอาหารในน้ำหวาน

จากการเก็บสะสมน้ำหวานจากดอกพืชทั้ง 5 ชนิดชนิดละ 3 ต้นเพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยของความเข้มข้นของสารอาหารแต่ละตัวจากพืชแต่ละชนิด สารอาหารในน้ำหวานที่เลือกวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้จะเน้นในส่วนของสารอาหารที่มีความจำเป็นต่อค้างคาวเพศเมียที่อยู่ในภาวะสืบพันธุ์เป็นหลัก ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ปริมาณสารอาหารที่อยู่ในน้ำหวานของพืชทั้ง 5 ชนิดโดยเลือกวิเคราะห์หาความเข้มข้นของ โปรตีน (Crude protein) โดยใช้เครื่อง FlashEA™ 1112 Protein Analyzer มีหน่วยเป็น%โปรตีน ความเข้มข้นของแร่ธาตุ (มีหน่วยเป็น มิลลิกรัม/ลิตร) โซเดียม (Na) โพแทสเซียม (K) ฟอสฟอรัส (P) และแคลเซียม (Ca) โดยใช้เครื่อง ICP-OES โดยใช้หลักการวิธีวิเคราะห์ตัวอย่างแบบ Gas Chromatography พบว่า

1. ความเข้มข้นของโปรตีน สูงสุดในน้ำหวานกล้วย รองลงมาเป็นสะตอและเหรียงตามลำดับ
2. ความเข้มข้นของโซเดียมสูงสุดในสะตอ รองลงมาเป็นกล้วย
3. ความเข้มข้นของโพแทสเซียมสูงสุดในนุ่น รองลงมาเป็นเหรียงและกล้วยตามลำดับ
4. ความเข้มข้นของแคลเซียมสูงสุดในสะตอ รองลงมาเป็นเหรียงและนุ่นตามลำดับ
5. ความเข้มข้นของฟอสฟอรัสสูงสุดในกล้วย รองลงมาเป็นเพกาและนุ่นตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2. ความเข้มข้นของโปรตีน (%โปรตีน) โซเดียม (มิลลิกรัม/ลิตร) โพแทสเซียม (มิลลิกรัม/ลิตร) แคลเซียม (มิลลิกรัม/ลิตร) และฟอสฟอรัส (มิลลิกรัม/ลิตร) ในน้ำหวานของดอกเหรียง นุ่น สะตอ เพกา และกล้วย

สารอาหาร\พืช	เหรียง	นุ่น	สะตอ	เพกา	กล้วย
โปรตีน	56.58 ± 1.32	45.10 ± 6.59	405.92 ± 3.87	29.60 ± 0.86	428.93 ± 12.65
โซเดียม	4.43 ± 0.69	3.15 ± 0.74	70.69 ± 0.43	6.27 ± 0.31	52.82 ± 1.65
โพแทสเซียม	146.10 ± 25.77	328.50 ± 13.44	111.91 ± 7.70	49.94 ± 0.87	108.44 ± 4.66
แคลเซียม	41.27 ± 8.59	34.64 ± 1.90	84.89 ± 2.13	26.99 ± 2.58	20.24 ± 1.86
ฟอสฟอรัส	14.69 ± 3.91	21.31 ± 1.51	1.72 ± 0.23	22.97 ± 3.35	25.26 ± 2.50

ตารางที่ 3. ปริมาณโปรตีน (%โปรตีน) โซเดียม (ไมโครกรัม) โพแทสเซียม (ไมโครกรัม) แคลเซียม (ไมโครกรัม) และฟอสฟอรัส (ไมโครกรัม) ในน้ำหวานของดอกเหรียง นุ่น สะตอ เพกา และกล้วย ที่ค้างคาวจะได้รับจากการมาเยือนในแต่ละครั้ง โดยคำนวณจากปริมาณน้ำหวานโดยเฉลี่ยของแต่ละดอกที่ผลิตได้ตลอดทั้งคืนคูณความเข้มข้นของสารอาหารและแร่ธาตุที่วิเคราะห์ได้หารด้วยจำนวนครั้งการมาเยือนตลอดทั้งคืนโดยเฉลี่ยของแต่ละดอก

สารอาหาร\พืช	เหรียง	นุ่น	สะตอ	เพกา	กล้วย
โปรตีน	6.28	3.06	20.63	1.23	5.42
โซเดียม	0.49	0.21	3.59	0.26	0.67
โพแทสเซียม	16.21	22.28	5.69	2.08	1.37
แคลเซียม	4.58	2.35	4.31	1.12	0.26
ฟอสฟอรัส	1.63	1.45	0.09	0.96	0.32